

Karty komunikacyjne 1-5

Wybierzcie razem tylko te karty, które są dla dziecka zrozumiałe i przydatne. Dziecko może wskazać kartę, podać ją dorosłemu albo mieć jej kopię w piórniku, kieszeni lub na ławce. Po użyciu karty przyjmij komunikat — nie proś dziecka, aby dla potwierdzenia powiedziało to samo głosem.

TAK

Mogę odpowiedzieć przez wskazanie.

NIE

Mogę odmówić albo pokazać, że coś się nie zgadza.

NIE WIEM

Potrzebuję innego pytania, podpowiedzi lub czasu.

CHCĘ NAPISAĆ

Proszę o kartkę, tablicę albo urządzenie do pisania.

POTRZEBUJĘ PRZERWY

Potrzebuję na chwilę spokojnego miejsca lub mniejszej liczby wymagań.

Karty komunikacyjne 6-10

Wytnij po linii przerywanej. Karty pozostają czytelne po wydruku w skali szarości.

POTRZEBUJĘ POMOCY

Proszę, sprawdź spokojnie, czego potrzebuję. Nie wymagaj odpowiedzi głosowej.

MUSZĘ DO TOALETY

To pilna potrzeba. Pozwól mi wyjść bez dodatkowego odpytywania.

ŹŁE SIĘ CZUJĘ

Zapewnij mi pomoc i zaproponuj prosty sposób doprecyzowania bez wymuszania mowy.

NIE CHCĘ TERAZ ODPOWIADĄĆ

Możemy wrócić do pytania później albo wybrać inną formę odpowiedzi.

MOJA WŁASNA KARTA

Chcę przekazać:

Karty nie służą do sprawdzania, czy dziecko „potrafi się odezwać”, ani do nagradzania mówienia. Mają zapewnić dostępny sposób komunikowania potrzeb i zmniejszać presję.

